

Stanowisko Nr 2/11/VI
Naczelnej Rady Lekarskiej
z dnia 4 lutego 2011 r.

w sprawie koniecznej nowelizacji przepisu art. 79 c ust. 3 ustawy z dnia 27
kwietnia 2001 r. o odpadach

Naczelna Rada Lekarska stoi na stanowisku, iż niezbędna jest nowelizacja przepisu art. 79 c ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz.U. z 2007, Nr 39, poz. 251, z późn. zm.), polegająca na określeniu granic wymiaru kary pieniężnej, przewidzianej w tym przepisie, w ramach której organ wydający decyzję o nałożeniu kary byłby uprawniony do miarkowania jej wysokości w zależności od rodzaju naruszenia obowiązków.

Przepis art. 79 c ust. 3 ustawy o odpadach, dodany ustawą z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 28, poz. 145, z późn. zm.) stanowi, że jeżeli posiadacz odpadów, będąc obowiązany do prowadzenia ewidencji odpadów lub przekazywania wymaganych informacji lub sporządzania i przekazywania zbiorczego zestawienia danych lub sporządzania podstawowej charakterystyki odpadów lub przeprowadzania testów zgodności, nie wykonuje tego obowiązku albo wykonuje go nieterminowo lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym podlega karze pieniężnej w wysokości 10.000 zł.

W oparciu o powyższy przepis lekarze i lekarze dentyści zostali ukarani karą pieniężną w wysokości 10.000 zł. Sprzeciw budzi nie sam fakt wprowadzenia przez ustawodawcę kary pieniężnej, lecz to, iż organ, w którego kompetencjach leży wydawanie decyzji administracyjnej o nałożeniu tej kary nie ma żadnej możliwości ustalania jej wysokości w zależności od stopnia naruszenia obowiązków nałożonych na posiadaczy odpadów. Prowadzi to do sytuacji, w której kara w takiej samej wysokości zostanie nałożona zarówno na podmiot, który spóźnił się o jeden dzień ze złożeniem zbiorczego zestawienia danych, jak i ten, który w ogóle takiego zestawienia nie złożył.

Decyzje o nałożeniu tak surowych kar są jaskrawym przykładem nieadekwatności

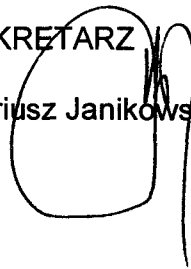
konsekwencji administracyjnych do stopnia naruszenia obowiązujących przepisów. Brak przekazania wymaganych dokumentów sprawozdawczych nie oznacza, bowiem stwierdzenia dowodu na istnienie jakichkolwiek uchybień przedsiębiorcy w całym procesie postępowania z odpadami medycznymi.

Naczelna Rada Lekarska wyraża również uzasadnione wątpliwości, co do zgodności z konstytucją art. 19 ustawy z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw Dz.U.2010.28.145; w zakresie w jakim przepis ten wprowadził 14 dniowe *vacatio legis* dla art. 1 ust. 1 pkt 49 ww. ustawy (rozdział o karach pieniężnych, tj. art. 79c w tekście jednolitym ustawy o odpadach z dnia 27 kwietnia 2001 r.). Wejście w życie nowych regulacji prawnych po tak krótkim czasie od ich publikacji jest szczególnie niezrozumiałe w kontekście: długiego okresu obowiązywania poprzedniego stanu prawnego, wagi i surowości wprowadzonych zmian, momentu wejścia w życie zmian i braku wprowadzenia przepisów przejściowych w tym zakresie.

Wobec powyższego, ustawodawca nie zapewnił odpowiedniego czasu na zapoznanie się z nowymi przepisami, wbrew zasadzie pewności prawa i zaufania obywatela do prawa, wyrażonej w art.2 Konstytucji RP. Naczelna Rada Lekarska stoi na stanowisku, że wydanie decyzji o nałożeniu kary (proporcjonalnej do stopnia naruszenia obowiązków) powinno być poprzedzone wezwaniem posiadacza odpadów (wytwórcy odpadów) do wykonania obowiązku, zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy o odpadach, który obliuguje organ w przypadku naruszenia ustawy do wcześniejszego wezwania adresata normy prawnej do zaniechania naruszeń.

SEKRETARZ

Mariusz Janikowski

PREZES

Maciej Hamankiewicz

